

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លេខមួយរយសសៃបបូរ៉ាបួន

អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគ្រូបាទប្រឹកសមុដង្គៈ ការប្រឆាំងគុណវិន័យទេវភាព
និងមនុស្សសភាព

Jeff Pippenger

2024-03-21

យើងបានកំពុងពិចារណាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះគ្រូបាទតំណាងនៃកូនៗខ្មែរស្រីប
នៃដានីយ៍លៃ ជំពូកដំបូង។ ឥឡូវនេះ

យើងកំពុងពិនិត្យដល់ខ្លឹមសារប្រវត្តិសាស្ត្រខាងក្នុងនៃកូនៗខ្មែរស្រីប

ដល់តំណាងឱ្យប្រវត្តិសាស្ត្រនៃស្រីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សក្តិសាហាវពីផែនដី។

យើងកំពុងប្រើការភ្ជាប់ដំបូងពីរបស់អសេគោល នៃកូនៗខ្មែរស្រីបប្រវត្តិសាស្ត្រ

ជាចំណុចយោង ដើម្បីបំភ្លឺអត្ថបទព្រឹត្តិបត្រអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ ដោយព្រះគ្រីស្ទ

ក្នុងការភ្ជាប់សភាពទេវភាពរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងមនុស្សសភាព នៃពេលវេលាទីបីមកដល់។

បន្ទាប់មកបន្ទាប់ សារនៃអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ ដល់យ៉ូហានបាប្លាស្ទនៃកូនៗខ្មែរស្រីប

ក្នុងអំឡុងពេលសំឡេងគ្រូបាទប្រឹកសមុដង្គៈ បានបញ្ជាក់យ៉ាងជាក់លាក់ទៅកាន់ឡាឌីស

ដោយសារកប្បិស ក្នុងកម្មវិធីរបស់អសេគោល យ៉ូហាន និងប៉ូល

ស្របគ្នាជាមួយអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះដង្គៈ ដល់ព្រះគ្រូបាទតំណាងនៃកូនៗខ្មែរស្រីបរបស់ Jones

និង Waggoner ក្នុងឆ្នាំ 1888 ដល់ជាសារទៅកាន់ឡាឌីស។

ដូច្នេះឧប្បត្តិកម្មនៃអ្នកកាន់គុណដឹងថា

ឧប្បត្តិកម្មនៃការស្វ័យយោងជំនួសសម្រាប់អ្នកកាន់គុណ

និងសម្រាប់ពួកអ្នកនៃកូនៗខ្មែរស្រីប

ហើយសម្រាប់អស់អ្នកដែលមិនទាន់បានឃើញមុខឧប្បត្តិកម្មនៃសាច់ឈាមផង

ដើម្បីឱ្យចិត្តរបស់ពួកគេបានទទួលការកម្មសាស្ត្រ

ដោយបានភ្ជាប់ជាប់គ្នាក្នុងសច្ចៈគ្រីស្ទ

ហើយឈានដល់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នៃសេចក្តីជឿជាក់ពេញលេញខាងការយល់ដឹង

ដល់ការទទួលស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ និងនៃព្រះរូបិកា និងនៃព្រះគ្រីស្ទ

ដល់កូនៗខ្មែរស្រីបមានកំណប់ទ្រព្យទាំងអស់នៃបុរាណ និងចំណេះដឹង គ្រូបាទលាក់ទុក។

ក្នុងសៀវភៅ ២:១-៣

ការងារនៃការប្រកាសលោះ គឺនៃការភ្ជាប់ដំបូងទាំងពីរនៃភាពជាព្រះ និងភាពជាមនុស្សស

បានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាទីបីមកដល់ ប៉ុន្តែ ប៉ូល

កំពុងលើកឡើងអំពីការសម្រេចបំពេញចុងក្រោយ

និងលុបអត្ថបទនៃការភ្ជាប់ដំបូងទាំងពីរ ដល់ជាអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ។ ហេតុនេះហើយ

គាត់កំណត់សារនេះថាជាសារដល់ឡាឌីស ដល់បានមកដល់ជាលើកដំបូងនៃឆ្នាំ 1856

បន្ទាប់មកគ្រូបាទនិយាយឡើងវិញនៃឆ្នាំ 1888

ហើយបន្ទាប់មកបានរកឃើញការសម្រេចបំពេញដល់អត្ថបទនៃរបស់វានៅថ្ងៃទី 11

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ប៉ូល កំណត់ព្រះវិហារក្នុងលក្ខណៈទុរភោគ

នៃពេលវេលាដែលគាត់បានបង្ហាញអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ

ដល់គ្រូបាទបញ្ចប់ក្នុងការបន្តលើស្ទូនស្ទូនក្រុមប្រឹក្សា

គាត់បង្ហាញអាថ៌កំបាំងនេះជាកុហល និងរូបកាយ។

ហើយទ្រង់ជាព្រះសិរសានប្លែកកាយ គឺជាព្រះវិហារ ដដែលទ្រង់ជាដើមកំណើត
ជាបុត្រច្បបងពីក្នុងចំណោមមនុស្សសុលាប័
ដើម្បីឲ្យទ្រង់មានអាទិភាពខ្ពង់ខ្ពស់លើសគេក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ឧបិតព្រះ
រូបិតាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យសច្ចក្តីពញ្ញាបរិបូរណ៍មូលសុចិត្តនៃក្នុងទ្រង់; ហើយ
ដោយមានបង្កកើតសច្ចក្តីសុខសាន្តតាមរយៈព្រះលោហិតនៃឈើឆ្ការរបស់ទ្រង់
នោះដោយទ្រង់ ទ្រង់មានផ្ទះផ្ទះគ្រប់ការទាំងអស់ឲ្យជាមួយនឹងព្រះអង្គទ្រង់;
ខ្ញុំនិយាយថា ដោយទ្រង់ មិនថាជាអ្វីៗនៃលើសនៃដី
ឬជាអ្វីៗនៃសុចានស្ម័គ្រក៏ដោយ។ ហើយអ្នករាល់គ្នា
ដដែលកាលមុនមានគ្រូបំបែកឲ្យឆ្ងាយ
ហើយជាសក្យក្នុងចិត្តដោយអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយ ប៉ុន្តែតែឡូនេះ
ទ្រង់មានផ្ទះផ្ទះហើយ ក្នុងរូបកាយសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់តាមរយៈសច្ចក្តីសុលាប័
ដើម្បីនាំអ្នករាល់គ្នាមកឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ជាមនុស្សសុចិត្ត
គតកំហុស និងឥតអ្វីក្បែរស្ថិតិបន្តទៅសានឡើយ
បើអ្នករាល់គ្នានៅតែខ្សោយខ្វះខាតក្នុងសច្ចក្តីជំនឿ មានមូលដ្ឋានមាំមួន
ហើយតាំងមាំ មិនគួរឲ្យរំលោភឲ្យដកចេញពីសច្ចក្តីសង្ឃឹមនៃដំណឹងល្អ
ដដែលអ្នករាល់គ្នាមាន
ហើយដដែលគួរឲ្យមានបុរាណដល់សត្វលោកទាំងអស់ដដែលនៅក្នុងរោមមេរុ
ដដែលអំពីដំណឹងល្អនោះ ខ្ញុំប៉ុល គួរឲ្យមានតាំងតែជាអ្នកបម្រើមិននាក់; ឥឡូវនេះ
ខ្ញុំមានអំណរក្នុងការរងទុក្ខរបស់ខ្ញុំដើម្បីអ្នករាល់គ្នា ហើយបំពេញក្នុងសាច់
ឈាមរបស់ខ្ញុំនូវអ្វីដែលនៅខ្វះខាតនៃសច្ចក្តីរទេនារបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដើម្បីបុរេនៃនឹងរូបកាយរបស់ទ្រង់ គឺជាព្រះវិហារ ដដែលសម្រាប់ព្រះវិហារនោះ
ខ្ញុំគួរឲ្យមានតាំងតែជាអ្នកបម្រើមិននាក់ តាមការចាត់ចែងរបស់ព្រះ
ដដែលគួរឲ្យមានបុរាណមកខ្ញុំសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យមានពេញលេញ។ គូឡូស 1:18-25។

ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះសិរសា ដដែលគួរឲ្យមានឧត្តមភាពលើសគេក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
ហើយក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ជាព្រះកាយ។ ព្រះសិរសា
និងព្រះកាយរួមគ្នាតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សភាព
ហើយមានសច្ចក្តីពិតសំខាន់មួយទៀតគួរឲ្យមានបញ្ជាក់ផងដែរ។ ទំនាក់ទំនងរវាងព្រះសិរសា
និងព្រះកាយ គឺថា ព្រះសិរសាគួរឲ្យមានឧត្តមភាពលើសព្រះកាយ។ ចំពោះមនុស្សជាតិ
ដដែលគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងតាមរូបព្រះ នោះអំណាចខ្ពង់ខ្ពស់ជាង (ព្រះសិរសា)
គួរឲ្យមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើអំណាចទាបជាង (ព្រះកាយ)។ រួមគ្នា
ពួកវាបង្កកើតមានជាអង្គគតិមួយ ឬតាមពាក្យសព្ទនៃព្រះវិហារ ដដែលយ៉ូហានគួររស់
នោះពួកវាតំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធ (មនុស្សភាព គឺព្រះកាយ) និងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត (ទេវភាព
គឺព្រះសិរសា)។ របៀបដដែលទាំងពីរនេះគួរឲ្យមានភាពជាប់រួមគ្នាជា «ឈើតម្លៃ»
ឬជាព្រះកាយតម្លៃ នោះជាកិច្ចការនៃ «ការផ្ទេរឲ្យតម្លៃ»។ ប៉ុលបន្តថា៖

ខ្ញុំមានគួរតែតាំងឲ្យជាអ្នកបម្រើតាមការចាត់ចែងរបស់ព្រះ
ដដែលមានបុរាណមកខ្ញុំសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យគ្រប់លេញ។
គឺជាអាទិភាពដដែលមានលាក់ទុកតាំងពីយូរមុនទាំងឡាយ និងពីជំនាន់ទាំងឡាយមក
ប៉ុន្តែតែឡូនេះគួរឲ្យមានបរិសុទ្ធដែលពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ហើយ។
ដល់អ្នកទាំងនោះ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្ទេរឲ្យស្គាល់ថា
តើសច្ចក្តីដ៏រឿងដ៏សម្បូរបែបនៃអាទិភាពនេះ ក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ

មានអរិធានៈ គឺព្រះគ្រីស្ទនៃកូន្មងអូនករណ៍គុណ ជាសច្ចេកុដីសង្ឃឹមនៃវិវិល្យ។
ទ្រង់នោះឯង ដលើយើងខ្ញុំបុរាស ដោយព្រមានមនុស្សសគ្រប់រូប
ហើយបង្កើនមនុស្សសគ្រប់រូប ដោយប្រាជ្ញាគ្រប់យ៉ាង
ដើម្បីឲ្យយើងខ្ញុំអាចនាំមនុស្សសគ្រប់រូបមកថ្វាយកូន្មងព្រះគ្រីស្ទយស្ទើរ
ដោយបានគ្រប់លក្ខខណៈ។ ដើម្បីការនេះ ខ្ញុំក៏ខិតខំប្រឹងប្រែងដង្ហែ
ដោយតស៊ូតាមព្រះអរហ័តនៃការប្រតិបត្តិរបស់ទ្រង់
ដលៃកំពុងប្រតិបត្តិកូន្មងខ្ញុំយ៉ាងមានប្រទានភាព។ កូឡុស ១:២៥-២៩។

ភាពគ្រប់លក្ខខណៈរបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្លង់មិនប្លង់ពាន់ ដលៃបង្ហាញថា
«មនុស្សសគ្រប់រូបបានគ្រប់លក្ខខណៈកូន្មងព្រះគ្រីស្ទ» គឺជា «អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ»
ដលៃជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវេទនាជាមួយមនុស្សសភាព ឬដូចដលៃប៉ូលបានចូលដៃថា គឺជា
«ព្រះគ្រីស្ទនៃកូន្មង» មនុស្សសជាតិ «ជាសច្ចេកុដីសង្ឃឹមនៃវិវិល្យ»។
នៃកូន្មងចុងនៃការបន្តលីស្វរសព្វទ្រង់របស់គ្រូទើបរំពិរ
អាថ៌កំបាំងនោះត្រូវបានបំពេញសម្រេច។
នៃពេលវេលាដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណការគ្រប់លក្ខខណៈ គាត់ប្រើដំបងពីរ
មួយសម្រាប់នគរខាងជើង និងមួយសម្រាប់នគរខាងត្បូង
ដើម្បីបំភ្លឺអត្តសញ្ញាណក្រំកំណត់និមិត្តរូប ដលៃកំណត់ឲ្យព្រះវិហារដោយលេខ
«សសៃបបូរមួយ»។ ដំបងនៃកំណត់និមិត្តរូប «សសៃបបូរមួយ»
ត្រូវតែកំណត់ជាមួយនឹងកំណត់និមិត្តរូប «ពីរយម្ភក»។

ពីរយម្ភក គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះភាពដលៃរួមបញ្ចូលជាមួយមនុស្សសភាព។
ចាប់ពីការបោះពុម្ពព្រះគម្ពីរ King James នៅឆ្នាំ 1611
រហូតដល់ការបង្ហាញដំបូងនៃសាររបស់ Miller នៅឆ្នាំ 1831
ហើយបន្ទាប់មកដល់ការបោះពុម្ពសារនោះនៅឆ្នាំ 1833 កូន្មងកាសតែ Vermont
Telegraph គឺមានរយៈពេលពីរយម្ភកឆ្នាំ។ សាររបស់ Miller
គឺជាការផ្ទេរឲ្យមានទម្រង់ផ្សេងៗនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដលៃបានទាញយកមកពីព្រះគម្ពីរ
នៃពេលវេលាដែលសៀវភៅដានីយ៍លៃត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1798។
នៃកាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមឆ្នាំ 1611 មានឯកសារដ៏ទៃវេទនាមួយត្រូវបានបោះពុម្ព
ហើយនៃកាលបរិច្ឆេទចេញចប់ឆ្នាំ 1831 មានការបោះពុម្ពដោយមនុស្សមួយ
ដលៃមានមូលដ្ឋានលើសច្ចេកុដីពិតដ៏ទៃវេទនាដលៃត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1798។

កាលបរិច្ឆេទទាំងបីនោះ មិនគ្រឹមតែកំណត់ឲ្យរយៈពេលពីរយម្ភកឆ្នាំប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងកំណត់ឲ្យរចនាសម្ព័ន្ធនៃពាក្យហេប្រើ "សច្ចេកុដីពិត" ផងដែរ
ដលៃត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការផ្តល់អក្សរទីមួយ ទីដប់បី
និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្សរក្រុមហេប្រើ ដើម្បីបង្កើតពាក្យ "សច្ចេកុដីពិត"។
ការបោះពុម្ពផ្សាយដ៏ទៃវេទនាមួយនៃដើម
និងការបោះពុម្ពផ្សាយដោយមនុស្សមួយនៃចុងបញ្ចប់ ហើយឆ្នាំ 1798
កំណត់ឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដលៃនឹងបង្ហាញឲ្យយើងក្រុមមនុស្សសភាពក្រុមមួយដលៃបានបដិសេធចំណេះដឹងនោះ
ហេតុនេះហើយបានជាកំណត់ឲ្យអក្សរទីដប់បី ដលៃជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះពុម្ព
ការគ្រប់លក្ខខណៈនៃរយៈពេលពីរយម្ភកឆ្នាំនោះ
ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកូន្មងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយចលនារបស់ទេវតាទីបីផ្តល់សាក្សីទីពីរ។

នៃឆ្នាំ 1776 ឯកសារដទៃទៀត គឺសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ (Declaration of Independence) ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ហើយពីររយមកឆ្នាំក្រោយមក គឺឆ្នាំ 1996 ឯកសារមនុស្សមួយ គឺទស្សនាវដ្តី The Time of the End ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។ ឯកសារមនុស្សនោះបានកើតចេញពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅពេលលោកបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ដល់ដូចជាករណីឆ្នាំ 1798 បានបង្កើតការបោះបង្គោលរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងក្នុងឆ្នាំ 1996 បានកំណត់អនាគតសម្រាប់អាមេរិក ខណៈដែលវាហាក់បង្ហាញពីភាព និងឯករាជ្យភាពដល់វាបានប្រកាសនៃឆ្នាំ 1776 នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ នេះផ្តល់នូវសក្តិសិទ្ធិពីរមួយថា លេខពីររយមកកំណត់ឱ្យការបញ្ចូលគ្នានៃទេវភាពជាមួយនឹងមនុស្សជាតិ ហើយសក្តិសិទ្ធិពីរនោះត្រូវបានលើកឡើងដោយហត្ថលេខា «Truth» ហើយត្រូវបានកំណត់ដោយសក្តិសិទ្ធិមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃទេវភាពមួយ (the first) និងសក្តិសិទ្ធិពីរក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃទេវភាពមួយ (the last)។

ឆ្នាំ 1776 ក៏បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលមួយ ដល់នាំមុខការចាប់ផ្តើមជាក់ស្តែងនៃស្ត្រីក្នុងជីវិត ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ក្នុងរយៈពេលនៃការរៀបចំនោះ ហត្ថលេខានៃសេចក្តីពិត ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់មុនគេទៀតដោយឆ្នាំ 1776 ដោយសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយឆ្នាំ 1798 សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នៅកណ្តាលបុរាណសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នោះ ឆ្នាំ 1789 បានសម្គាល់អក្សរកណ្តាល ខណៈដែលអាណានិគមនាងដប់បីបានផ្តល់សច្ចាប័នលើរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ កាលបរិច្ឆេទទាំងបីនេះ កំណត់ឱ្យ "ការនិយាយ" របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមាន សេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ នៃឆ្នាំ 1776 រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃឆ្នាំ 1789 និងច្បាប់ Alien and Sedition Acts នៃឆ្នាំ 1798។ បុរាណសាស្ត្រនោះ កំណត់ឱ្យរយៈពេលមកពីឆ្នាំ ដល់ជាភាគដប់ ឬមួយភាគដប់នៃពីររយមក ហេតុនេះវាក៏កំណត់ឱ្យនិមិត្តសញ្ញានៃការបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សជាតិផងដែរ។

កំណត់របស់វាគឺអំពីបុរាណសាស្ត្រនៃស្ត្រីក្នុងជីវិត ដល់ត្រូវបានពិពណ៌នាថា ចាប់ផ្តើមដូចជាកូនចៀម (ទេវភាព) ហើយបញ្ចប់ដូចជានាគ (មនុស្សភាព)។ ឆ្នាំ 1776 ចាប់ផ្តើមដោយសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ ដល់សម្គាល់ទេវភាព ហើយច្បាប់ Alien and Sedition Acts កំណត់ឱ្យមនុស្សភាព ហើយក្នុងរយៈពេលមកពីឆ្នាំនោះ ដល់បាននាំមុខការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលរបស់ស្ត្រីក្នុងជីវិតក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃព្រះគម្ពីរ ការផ្តល់បុគ្គលិកកូនចៀមទៅជានាគត្រូវបានបង្ហាញជារូបគំរូ។

ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលនិច្ចដ៏យូរពីរពាន់ប្រាំរយមកឆ្នាំ ដល់ប្រឆាំងនឹងនគរខាងត្បូង គឺយូដា មានទំនាក់ទំនងជាប់គ្នានឹងការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ

ក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក៨ ខ១៤។ ការជាន់ឈ្មួញនិស្សិតការៈ និងពលជំនុំនៃក្រុងយូដា បានចាប់ផ្តើមនាឆ្នាំ 677 BC ហើយពុទ្ធិករណីពិរោគបីរយឆ្នាំ បានចាប់ផ្តើមពីរយមុនឆ្នាំកុរោយមក គឺនាឆ្នាំ 457 BC។ ដំបងនៃគរខាងត្បូង គឺយូដា ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញាពេលវេលាស៊ីបបុរាណ ទៅនឹងគរខាងជើង ហើយក៏ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងរយៈពេលពិរោគបីរយឆ្នាំផងដែរ តាមរយៈការភ្ជាប់នៃចំនួនពីរយមុន។

ប៉ុលហានអះអាងថា ខ្លួនជាអ្នកបម្រើនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកបានកំណត់ថា ការគ្រប់គ្រងដ៏ល្អនៃអ្នកបម្រើនោះ គឺជាអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ ដ៏ល្អជាព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ជាសច្ចក្តីសង្ឃឹមនៃវិញ្ញាណ។ លោកក៏បានលើកឡើងអំពីសច្ចក្តីពិតនេះបន្តម្តងទៀត នៅពេលសរសេរទៅកាន់ជីម៉ូថ។

ហើយដោយឥតមានការជជែកវាឡើយ
អាថ៌កំបាំងនៃការគោរពបូរណ៍បំផុតនេះនោះជាជំនួញដ៏ល្អ
ព្រះទ្រង់បានសម្របដៃអង្គគន្លឹះនៅក្នុងសាច់ឈាម បានត្រូវរាប់ជាស្ថាប័នក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
បានត្រូវពួកទេវតាយើង បានត្រូវបុរាណសាសន៍ដទៃ
បានត្រូវជឿនៅក្នុងលោកិយ ហើយបានត្រូវលើកឡើងទៅក្នុងសិរីល្អ។ ១ ជីម៉ូថ ៣:១៦

ប៉ុលនៃទីនេះមានបុរាណសាសន៍ថា អាថ៌កំបាំងនៃសច្ចក្តីគោរពព្រះ គឺព្រះបានសម្របដៃក្នុងសាច់ឈាម។ ព្រះជាព្រះសិរា ហើយសាច់ឈាមជាបូជន៍។ អាថ៌កំបាំងនៃសច្ចក្តីគោរពព្រះ គឺព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នកជឿ គឺជាការភ្ជាប់គ្នារវាងភាពជាព្រះ និងភាពជាមនុស្ស។ ប៉ុលក៏ប្រើឧបមាអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូចជាហួសក៏បានប្រើដែរ។

ដូច្នេះ យើងជាអរយៈនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់ ជាសាច់នៃសាច់របស់ទ្រង់
ហើយជាអង្គនៃអង្គរបស់ទ្រង់។ ហេតុនេះហើយ
មនុស្សសប្បុរសនឹងលះបង់ឱ្យពួកមុតាយរបស់ខ្លួន
ហើយនឹងភ្ជាប់ជាប់នឹងភរិយារបស់ខ្លួន ហើយអ្នកទាំងពីរនឹងត្រូវរាប់ជាសាច់តម្លៃ។
នេះជាអាថ៌កំបាំងដ៏ធំមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងក្រុមជំនុំ។ អភេស្វេរ
៥:៣០-៣២។

នៅក្នុងជំពូកទីសាមសិបបុរាណ
ពេលអហេសគោលកំណត់អត្តសញ្ញាណសច្ចក្តីសញ្ញានៃច្បាប់ច្បាប់កុរោយ ដ៏ល្អជាសច្ចក្តី សញ្ញាដ៏ល្អនៃបន្ទុកឡើងវិញជាមួយអ្នកដ៏ល្អត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាមួយស៊ីនស៊ីបបួនពាន់ នោះគាត់បានផ្តល់បុរាណប្រែប្រួលអំពីការភ្ជាប់ដំបងពីរចូលគ្នា។ ដំបងទាំងពីរនោះ តាមបន្ទាត់លើបន្ទាត់ រួមបញ្ចូលទាំងពាក្យប្រែប្រួលអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ហួស និងប៉ុលផងដែរ។ កាលដល់វាត្រូវបានភ្ជាប់ចូលគ្នាហើយ នោះពួកគេមិនត្រូវជាសាសន៍ពីរទៀតឡើយ ប៉ុន្តែជាសាសន៍តម្លៃ ជារៀងរហូត។

ខ្ញុំនឹងផ្ទេរវិញ្ញាណក្រុមកុលាយជាបុរាណជាតិក្តីមួយនៅក្នុងស្រុកលើភ្នំនានារបស់អីស្រាអែល ហើយសូមចេតម្លៃនឹងផ្ទេរវិញ្ញាណក្រុមកុលាយទាំងអស់ ហើយពួកគេនឹងមិនកុលាយជាពីរបុរាណជាតិទៀតឡើយ

ក៏មិនគួរមានបង្វែងចែកជាពីររាងណាចក្រទៀតដែរ។
ពួកគេក៏នឹងមិនបង្កអាប់ខ្លួនឯងទៀតដោយរូបព្រះរបស់ពួកគេ
ឬដោយវត្ថុគួរសមអាប់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
ឬដោយអំពើល្អឯណាមួយរបស់ពួកគេទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំនឹងសងគុណពួកគេចេញពីគ្រប់ទីលំនៅរបស់ពួកគេ
ដល់នូវទីនោះពួកគេបានជឿហែហើយខ្ញុំនឹងសម្អាតពួកគេ។ ដូច្នេះ
ពួកគេនឹងជឿជាបុរាណសុភមង្គលរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងជឿជាព្រះរបស់ពួកគេ។ អសេគោល
37:22, 23។

ការរួមបញ្ចូលគ្នានៅក្នុងសង្ឃឹរវាអសេគោល បញ្ជាក់ថា
ពេលណាពួកគេលែងបែកចែកគ្នាទៀត ហើយក៏លែងប្រព្រឹត្តតាមបទព្យាបាលផង
ពេលដែលពួកគេគួរមានសម្អាត ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះតម្លៃរបស់ពួកគេ
នឹងពួកគេមានសុភមង្គល។ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ទូតនៃចេកុគីសញ្ញា
បានយាងមកព្រះវិហារភូមាមៗ ដើម្បី “សម្អាត” បុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីទទួលនគរមួយ ដល់បុរាណសុភមង្គលរបស់នគរនោះ តាមពាក្យស
បានគួរជឿជានគរនៃសង្គម និងសុភមង្គល។ នៅកាលបរិច្ឆេទនេះដល់
កូនកំលោះក៏មានមកដល់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ផងដែរ ដល់ជាអាទិកំហាំងដល់ប៉ុល
និងហួសកំណត់សម្ភាស ដល់កំណត់ឱ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សសាតិ។
យ៉ូហានបញ្ជាក់ថា អាទិកំហាំងនោះ ដល់ប៉ុលកំណត់ថាជា
“ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអូសករាល់គ្នា ជាសច្ចកុគីសង្គមនៃវិល្លិយ”
នឹងគួរមានបញ្ចប់នៅក្នុងគុណនៃឡងេត្របស់ទូតទីបុរាណ។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងគុណនៃឡងេរបស់ទេវតាទីបុរាណ
នូវពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តល់គ្រូ អាទិកំហាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងគួរមានបញ្ចប់
ដូចដែលទ្រង់បានប្រកាសដល់ពួកអូសកបុរាណរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរាវិរាណ: 10:7

ទេវតាទីបុរាណ គឺជារទេនាទីបី ដល់មានមកដល់នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។
ទេវតាទីបុរាណ បានចាប់ផ្តើមផ្តល់ឡើង
នៅពេលទេវតាទីបីមានមកដល់ក្នុងបុរាណសុភមង្គលឆ្នាំ ១៨៤៤ ហើយបន្តនៅមុខទៀត
ប៉ុន្តែការបោះបង្គោលនៅឆ្នាំ ១៨៦៣ បានរារាំងមិនឱ្យកើតចេញការនោះបានបញ្ចប់ឡើយ។
ទេវតាទីបីមានមកដល់ ហើយគួរទីបុរាណ បានចាប់ផ្តើមផ្តល់ឡើងមុនដទៀត នៅថ្ងៃទី
១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយលើកនេះ «អាទិកំហាំងរបស់ព្រះ» គួរតែ «មានបញ្ចប់»។
«អាទិកំហាំង» នោះ គឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សភាព
ដល់បង្កើតមានមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់
ហើយបន្ទាប់មកពួកគេក៏លាយជាទង់សញ្ញា និងកងទ័ពរបស់ព្រះ។ ដោយហេតុនេះ
ជំពូកទីសាមសិបបុរាណនៃសង្ឃឹរវាអសេគោល ចាប់ផ្តើមដោយអសេគោលគួរមាននាំទៅ
កាន់ផ្តល់មួយដល់ពេលពេញដោយឆ្នាំសង្គតិសុភមង្គល។
ឆ្នាំទាំងនោះកំណត់ឱ្យអាជីវិតទីសមនៃឡងេត្រ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយដោយហេតុនេះ
ប៉ុលបានផ្តល់ដំណឹងល្អអស់គ្នាអំពីអាទិកំហាំងរបស់ព្រះនៅកាន់ពួកឡងេត្រ។

ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអូសករាល់គ្នាដឹងថា
ខ្ញុំមានការតស៊ូយ៉ាងខ្លាំងប៉ុណ្ណាសម្រាប់អូសករាល់គ្នា
និងសម្រាប់អស់អូសកនៅក្នុងឡងេត្រ។

និងសម្រាប់អស់អ្នកដែលមិនទាន់មានឃើញមុខឲ្យកុនុងសាច់ឈាមឡើយ
ដើម្បីបិទយចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យបានទទួលការកម្មសានុក
ដោយបានចងក្រងជាប់គ្នាកុនុងសច្ចក្រឹត្យសុទ្ធាញ្ច ហើយឈានទៅដល់ទុក្ខសមុបត្តិ
រាំងអស់នៃសច្ចក្រឹត្យបុរាណច្បាប់ពេញលេញនៃការយល់ដឹង
ដល់ការទទួលស្គាល់អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ និងរបស់ព្រះវរបិតា និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលកុនុងព្រះអង្គគន្លោះ មានទុក្ខសមុបត្តិទាំងអស់នៃបុរាណ
និងចំណេះដឹងលាក់ទុក។ កូឡូស ២:១-៣។

នេះគឺជាសច្ចក្រឹត្យពិពណ៌នាដែលបងស្រីវាយតម្លៃជាមួយនឹងអ្វីដែលសង្គតសុលាបន៍នៅកុនុងស
ង្រ្គោះអស់គោលផងដែរ។

«ប៉ុន្តែមិនត្រឹមតែប៉ុន្មាននៃអ្វីដែលសង្គតនេះប៉ុណ្ណោះដែលអនុវត្តចំពោះលោកិយទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងចំពោះអ្នកដែលមានទទួលព្រះពរដោយពន្លឺដ៏អស្ចារ្យផងដែរ
ពីព្រោះពួកគេក៏ដូចជាគ្រូរោងអ្វីដែលនៅកុនុងផ្ទះកូននោះដែរ។
ពួកគេមានទម្រង់ជាមនុស្សស មានគ្រូរោងនៃប្រកាយ
ប៉ុន្តែពួកគេមានជីវិតខាងវិញ្ញាណទេ។ ប៉ុន្តែពាក្យប្រែប្រួលដូចនេះមិនទុកឲ្យអ្វី
ដែលសង្គតគ្រាន់តែត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបុរាណប្រាសាទនោះទេ
ពីព្រោះការមានសមាមាត្រនៃអាយុវ័យ និងលក្ខណៈរបស់មុបត្តិប៉ុណ្ណោះ
មិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។
ដង្ហើមនៃជីវិតត្រូវបានផ្ទុកឲ្យប្រកាយទាំងនោះមានជីវិតឡើងវិញ
ដើម្បីបិទយចិត្តពួកវាឈរក្នុង និងផ្តល់ឡើងចូលទៅកុនុងសកម្មភាព។
អ្វីដែលទាំងនេះតំណាងឲ្យជួបផ្សំសង្គតអស់នៃ គឺជាក្រុមជំនុំនៃព្រះ
ហើយសច្ចក្រឹត្យសង្គមរបស់ក្រុមជំនុំ
គឺជាគុណតម្លៃដែលផ្ទុកឲ្យមានជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានក្រុងដង្ហើមមកលើអ្វីដែលសង្គតទាំងនេះ ដើម្បីបិទយចិត្តពួកវាបានរស់។»

«ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដោយអំណាចដែលប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់
ត្រូវបានស្ថិតនៅកុនុងមនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីបិទយចិត្តសាច់ដុំ
និងសរសើរវិញ្ញាណទាំងអស់ឲ្យបានប្រសើរឲ្យកុនុងការបម្រើ។
បើគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បើគ្មានដង្ហើមរបស់ព្រះទេ
នោះមិនសិការនឹងស្ថិតស្ថេរពន់ ហើយជីវិតខាងវិញ្ញាណនឹងហាត់បង់។
មនុស្សជាច្រើនដែលគ្មានជីវិតខាងវិញ្ញាណ
មានឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅកុនុងបញ្ជីសមាជិកព្រះវិហារ ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់ពួកគេមិន
នឹងបានសរសេរនៅកុនុងសង្រ្គោះនៃជីវិតរបស់កូនចៀមឡើយ។
ពួកគេអាចបានជាប់ខ្លួនជាមួយព្រះវិហារ
ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រកបជាមួយព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
ពួកគេអាចខិតខំប្រឹងប្រែងកុនុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចចម្បងចំណុះលាក់
ហើយអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមនុស្សដែលមានជីវិត;
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើនស្ថិតកុនុងចំណោមអ្នកដែលមាន «ឈ្មោះថាអ្នករស់
ប៉ុន្តែអ្នកសុលាបន៍ហើយ»។»

«លុះត្រាតែមានការប្រព្រឹត្តតាមបុរាណនៃព្រះលើងទៅរកព្រះ;
លុះត្រាតែដង្ហើមជីវិតដ៏សំខាន់របស់ព្រះផ្ទុកឲ្យមានជីវិតខាងវិញ្ញាណឡើងវិញ;
លុះត្រាតែអ្នកដែលប្រកាសថាបានសច្ចក្រឹត្យពិតត្រូវបានជំរុញដោយគោលការណ៍ដែលក
ើតមកពីស្ថានសួគ៌ នោះពួកគេមិនទាន់កើតពីពូជដែលមិនចេះពុករលួយ

ជាពូជដល់រស់នៅ ហើយសូមសូមជារៀងរហូតទៅ លុះត្រាតែពួកគេទុកចិត្តលើសច្ចេក
កុក្កិសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាសុវត្ថិភាពមួយរបស់ខ្លួន;
លុះត្រាតែពួកគេយកលំនាំតាមអត្ថបទរបស់ខ្លួន
ហើយខិតខំធ្វើការក្នុងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន នោះពួកគេនឹងអាច
ពួកគេមិនបានពាក់អាវសៃចេកុក្កិសុចរិតរបស់ខ្លួនឡើយ។
មនុស្សសុលាបជាញឹកញាប់ត្រូវបានផ្ញើឲ្យឆ្ងល់ដាក់ថាជាមនុស្សរស់;
ដុបិតអ្នកដល់កំពុងប្រឹងប្រែងសម្រេចអ្វីដែលពួកគេហៅថាសច្ចេកុក្កិសុចរិត
តាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង គឺមិនមែនជាអ្នកដល់ព្រះកំពុងធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ
ទាំងឡាយមានចិត្តប៉ង និងឲ្យមានបុរេវត្តតាមព្រះហឫទ័យដ៏ល្អរបស់ខ្លួននោះទេ។»

«ថ្នាក់នេះត្រូវបានគំរោងយ៉ាងសមស្របដោយផ្ទាល់ដូចជាសង្គតិក្នុងអេសេគោលបាន
បញ្ជាក់ក្នុងនិមិត្ត»។ Review and Herald, January 17, 1893.

សារនៅកាន់ឡាឌីស ត្រូវបានបង្ហាញជាលើកដំបូងដល់អាជ្ញាធរនេទីស៊ីម នៅឆ្នាំ 1856
គឺជាឆ្នាំដដែលដែលព្រះអម្ចាស់បានបើកបង្ហាញពន្លឺដល់កំពុងរីកចម្រើនអំពី
“ប្រវត្តិដង” ក្នុងជំពូកទីមុនប្រាំមួយនៃវិទ្យាសាស្ត្រ។ សារនៅឆ្នាំ 1856
ដដែលមានសារខាងក្នុងមួយហៅឲ្យប្រើចិត្ត និងសារខាងក្រៅមួយនៃកុយទំនាយ
ត្រូវបានបដិសេធនៅឆ្នាំ 1863។ សារឡាឌីសអំពីអាថ៌កំបាំងនៃ
“ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ជាសច្ចេកុក្កិសុចរិតយើងស៊ីលីវូអ”
ត្រូវបាននាំមកមុខក្នុងទៀតនៅឆ្នាំ 1888 ដោយអលែឌើរ Jones និង Waggoner
ហើយសារនោះក៏ត្រូវបានបង្ហាញ White កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណថា
ជាសារនៅកាន់ឡាឌីសផងដែរ។

តាមបន្ទាត់លើបន្ទាត់ អេសេគោលជំពូក ៣៧
ចាប់ផ្តើមដោយអេសេគោលត្រូវបាននាំទៅដោយវិញ្ញាណដល់ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១ ជាកន្លងដដែលគាត់ត្រូវបានប្រទានឲ្យយើងអាជ្ញាធរនេទីស៊ីមឡាឌីស
ដល់សុលាបនៅក្នុងអំពើហាប និងការរំលង។
គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យផ្តល់សារទំនាយពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។
សារទីមួយបង្កើតមានការភ្ជាប់ចូលគ្នា ប៉ុន្តែបែបកាយទាំងនោះនៃតែសុលាបដដែល
ទំនាយទីពីរអំពីការនាំឲ្យសារនៃ «ខ្យល់ទាំងបួន»
ផ្តល់ដល់ហើយជិតចូលទៅក្នុងដូចជាទាំងនោះ។ សារនៃខ្យល់ទាំងបួន
គឺជាសារបោះត្រារបស់មួយរយស៊ីបបួនពាន់
ដល់កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណនៃតាប្បន្យបកំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួន។
បងស៊ីវីតែកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណខ្យល់ទាំងបួននោះថាជា «សរកំពុងខឹង»
ដល់កំពុងស្រវឹងរកការរួចផុត ព្រោះវាកំពុងត្រូវបានទប់ស្កាត់។
សរកំពុងខឹងនឹងសុលាមកំពុងស្រវឹងរកការរួចផុត ហើយនាំមកនូវសច្ចេកុក្កិសុចរិត
និងការបំផ្លាញនៅតាមផ្លូវរបស់វា ដូចដែលវាបានផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១ ហើយវានឹងត្រូវបានដោះលែងមុនដទៀតនៃពេលវេលាបំផ្លាញអំពីកុយដដែលនឹងមក
ដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។

សារនោះនាំសាកសពទាំងឡាយឲ្យកុលាយជាកងទ័ពតម្លៃ
ដល់កំពុងឈរលើជើងរបស់ខ្លួន។
កងទ័ពតម្លៃនោះត្រូវបានលើកឲ្យឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន
ដោយឆ្ងល់យឺតបទនៃនឹងសាររបស់ទេវតាទីប្រាំពីរ

ពីព្រោះនោះក្នុងចុងទាំងឡាយនៃការបន្តលីសំឡេងរបស់ទេវតាទីបំរើ
អាថ៌កំបាំងនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្លង់ប្លង់នាក់ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច។

បន្ទាប់មក អសេគោល ត្រូវបានបង្ហាញអំពីការភ្ជាប់ឈើពីរដើម
ដល់ក្បាលជាតិកម្ពុជា។ ឈើពីរដើមនោះ គឺជានគរខាងជើងនៃអីស្រាអែល
និងនគរខាងត្បូងនៃយូដា ដល់ត្រូវបានភ្ជាប់រួមគ្នាជាតិកម្ពុជា
នោះចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការខូចខាតខ្មោចរបស់ពួកគេ
ដល់មានរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមកនៃនាំ។ ការបញ្ចប់រួមរបស់ពួកគេ
បង្កើតឲ្យមានព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមួយ
ដល់ត្រូវបានតំណាងដោយរយៈពេលស្រីបុរាណមួយឆ្នាំ នៅដើម
និងនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការខូចខាតខ្មោចនោះ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ពួកគេរោកឡើងពីព្រឹកទៀបភូមិ ហើយចេញទៅកាន់ទីរោងចក្រក្រោម
កាលពួកគេកំពុងចេញទៅនោះ យ៉ូសាផាតឈរឡើង ហើយមានបុរសសន្តិថា
ចូរស្តាប់ខ្ញុំចុះ ឱយូដា និងអូស្ការនាក់នៅក្នុងយូសាឡើយអើយ;
ចូរជឿដល់ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃអូស្ការលំគុណ
នោះអូស្ការលំគុណនឹងត្រូវបានកាំងឲ្យមាំមួន; ចូរជឿដល់ពួកហោររបស់ទ្រង់
នោះអូស្ការលំគុណនឹងមានចម្រើនឡើង។ ២ រហូតដល់ ២០:២០»

«ចូរជឿលើព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃអូស្ការលំគុណ
នោះអូស្ការលំគុណនឹងត្រូវបានកាំងឲ្យមាំមួន; ចូរជឿពួកហោររបស់ព្រះអង្គ
នោះអូស្ការលំគុណនឹងមានចម្រើនឡើង»។

«អសោយ 8:20»។ «ចូរទៅកាន់គ្រឹះយិន័យ និងសច្ចក្រឹតបន្ទាល់;
បុរសនិប្រឹក្សាមើលនិយាយសរុបតាមព្រះបន្ទូលនេះ
នោះគឺព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើង»។

«នៅទីនេះ មានអត្ថបទពីរត្រូវបានដាក់នៅមុខប្រជាជនរបស់ព្រះ
លក្ខខណ្ឌពីរសម្រាប់ភាពជោគជ័យ។
គ្រឹះយិន័យដល់ព្រះយេស៊ូទ្រង់ផ្ទាល់មានព្រះបន្ទូល និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
គឺជាបុរាណបុរាណទាំងពីរ
សម្រាប់ដឹកនាំប្រជាជនរបស់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់បទពិសោធន៍ទាំងអស់។ ចំណែក 4:6។
“នេះហើយជាបុរាណបុរាណរបស់អូស្ការលំគុណ និងការយល់ដឹងរបស់អូស្ការលំគុណ
នោះចំពោះមុខសាសន៍ទាំងឡាយ ដល់នឹងពេលវេលា ជាតិជំនះពិតជាជនមានបុរាណ
និងមានការយល់ដឹងមនោវិទ្យា។”

«គ្រឹះយិន័យរបស់ព្រះ និងវិញ្ញាណនៃកាយទំនាយ ដើរទុក្ខទឹមគ្នា ដើម្បីបំណិន
និងផ្គត់ផ្គង់ប្រជាជនដល់ព្រះវិហារ ហើយនោះពេលណាក៏ដោយ
ដល់ព្រះវិហារបានទទួលស្គាល់ការនេះ ដោយការស្តាប់បង្គាប់គ្រឹះយិន័យរបស់ទ្រង់
នោះវិញ្ញាណនៃកាយទំនាយត្រូវបានចាត់មក
ដើម្បីបំណិននាងក្នុងផ្សេងៗនៃសេចក្តីពិត។»

វិវរណៈ 12:17។ «ហើយនាគក៏ខឹងនឹងសូត្រនោះ
ហើយចេញទៅផ្សេងៗគ្នាមិនសំណល់នៃព្រះបាទនោះ»

គឺអស់អុនកដលៃកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងមានសាក្សីរបស់ព្រះយស្មើគ្នាវិសុទ្ធ»។
ទំនាយនេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា
ក្រុមជំនុំសំណល់នឹងទទួលសុគាល់ព្រះនៃកុនុងក្រីតុយិនីយរបស់ទ្រង់
ហើយនឹងមានអំណោយទាននៃការព្យាករណ៍។
ការសុដាប់បង្កគាប់ចំពោះក្រីតុយិនីយរបស់ព្រះ និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
តែងតែជាសញ្ញាសម្គាល់បុរាណនៃពិតរបស់ព្រះ ហើយការសាកល្បងតែងតែត្រូវបានផ្ដល់
លឿងលើការបង្ហាញខ្លួននៃពេលវេលាបុរាណ។

នៃសម័យរបស់យេស៊ូ បុរាណនៃមិនមានសំណួរអ្វីចំពោះសាររបស់ម៉ូសេ អលើយ៉ា
ឬអលើសឡេវីយ ប៉ុន្តែក្នុងក្រុងក្រោយសង្គ័យ
ហើយបដិសេធសារនៃព្រះមានផ្ទុកយើងតាមរយៈយេស៊ូ រហូតដល់ឥទ្ធិពល
និងអំណាចរបស់សារនោះត្រូវបានហាត់បង្គំ
ហើយគុមានវិធានដោះស្រាយណាមួយនៃសំណួរឡើយ
លើកលែងតែព្រះត្រូវនាំពួកគេចេញទៅជាទាសភាព។

ដូចគ្នានេះដែរ កុនុងសម័យនៃព្រះគ្រីស្ទ បុរាណនៃមានរៀនថា
សាររបស់យេស៊ូជាសច្ចក្រឹតិក ហើយពួកគេហ៊ានបញ្ចុះបញ្ចូលខ្លួនឯងឲ្យជឿថា
បើពួកគេហ៊ានរស់នៅកុនុងសម័យបុរាណរបស់ខ្លួន
នោះពួកគេនឹងទទួលយកសាររបស់លោក ប៉ុន្តែក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះ
ពួកគេក៏ពុំបដិសេធសាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដលៃព្យាករណ៍ទាំងអស់មានសរសេរអំពីទ្រង់។

«នៃពេលសាររបស់ទេវតាទីបីមានកំណើតឡើងនៅកុនុងពិភពលោក
ដលៃមានបំណងបើកសម្ដែងក្រីតុយិនីយរបស់ព្រះដល់ក្រុមជំនុំកុនុងភាពពញ្ចេញ
និងឫទ្ធានុភាពរបស់វា
អំណោយទាននៃការព្យាករណ៍ក៏ត្រូវបានសុដាប់ឡើងវិញភ្នាលាមៗដែរ។
អំណោយទាននេះមានដើមកំណើតយ៉ាងសំខាន់ខ្ពស់កុនុងការអភិវឌ្ឍន៍
និងការនាំសារនេះឲ្យបន្តទៅមុខ។»

«ដោយសារការខុសគ្នានៃសូន្យនេះមានកំណើតឡើងទាក់ទងនឹងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ
និងវិធីសាស្ត្រនៃការបំពេញកិច្ចការ
ដលៃអាចផ្ទេរឲ្យសច្ចក្រឹតិកជំនុំរបស់អុនកដឡើយកុនុងសារនោះរដ្ឋគោះរដ្ឋគើ
ហើយនាំឲ្យមានការបកស្រាយកុនុងកិច្ចការ
នៃវិញ្ញាណនៃព្យាករណ៍តែងតែហ៊ានបញ្ចេញពន្លឺលើសុចានការណ៍នោះជានិច្ច។
វាតែងតែនាំមកនូវឯកភាពនៃគំនិត និងសម្រុងគ្នានៃការប្រព្រឹត្តិដល់ក្រុមអុនកដឡើយ
កុនុងគុរិបត្តិដលៃមានកំណើតឡើងនៅកុនុងការអភិវឌ្ឍន៍សារ
និងការរីកចម្រើននៃកិច្ចការ
អស់អុនកដលៃមានឈរយ៉ាងមាំមួនខាងក្រីតុយិនីយរបស់ព្រះ
និងពន្លឺនៃវិញ្ញាណនៃព្យាករណ៍ មានទទួលជ័យជម្នះ
ហើយកិច្ចការក៏មានវិកចម្រើននៅកុនុងដៃរបស់ពួកគេ»។ Loma Linda Messages, 34.